gia dei per ornamētū virtutū. per
quā apprehendit principē chriſtum
Uel thadeus q̄i tam de⁹ id eſt ma
gnus deus. ſ. p adoptionē Tertio
dict⁹ eſt i hyſt. ſcolaſt. Lebeus qd̄
ſonat q̄i cor vel corculus. i. cordis
cultor. vel Lebeus q̄ſi lebens cor p
magnanimitatē. corcul⁹ p puritatē
Lebes p gratiarū plenitudinē q̄a
q̄i olla et vas virtutū et gratie eſſe
ꝓmeruit. Eorum paſſionē ſcripſit
Abdias ep̄s babilonie. ab ipſis a/
poſtolis ordinat⁹ Quam Tropus
abdie diſcipul⁹ tranſtulit in grecū.
Africanus in latinū

¶ De ſanctis Simone ⁊ Juda

Simon chananeus Judas q̄
⁊ Thade⁹ fuerunt fr̄es Ja
cobi minoris. et filij Marie
cleophe que alpheo nupta fuit Ju
das ꝟo ad Abagarū regē edyſſe
a Thoma miſſus fuit poſt dn̄i aſcē
ſionem. Legit̄ eni in hyſtori. eccl. ꝙ
ꝓdict⁹ rex Abagarus dn̄o noſtro
Jeſu chriſto in hunc modū ep̄lam
deſtinauit. Abagarus euchanie fi
lius Jeſu ſaluatori hōi q̄ apparuit
in locis ieroſolimoꝝ Salutē Audi
tum ē mihi de te ⁊ ſanitatib⁹ quas
facis ꝙ ſine medicamentis aut her
bis fiāt iſta per te. et ꝙ ꝟbo cecos
facis videre. claudos ambulare le
proſos mundari ⁊ mortuos reuiui
ſcere Quib⁹ oibus auditis d̄ te ſta
tui in animo meo vnū eſſe e duob⁹.
aut qꝛ tu ſis deus ⁊ deſcenderis d̄
celo vt hoc facias. aut ꝙ filius dei
ſis q̄ hoc facis ꝓpterea ego ſcribēs
rogauerim te vt digneris fatigari
vſqꝫ ad me. et egritudinē meā qua
diu laboro curaē Nā illud compe
ri ꝙ iudei murmurāt aduerſū te et
volūt īſidiari tibi. veni ergo ad me
qꝛ ē michi pua ciuitas ſꝫ honeſta q̄
vtriſqꝫ ſufficiet Dn̄s autē Jeſus in
hec ꝟba ſibi rn̄dit Beat⁹ es q̄a cre
didiſti in me. cū ipſe nō videris me.
Scriptuꝫ eſt enim de me. qꝛ hi qui
me non vident credent. et hi qui vi
dent nō credent De eo aūt qd̄ ſcri
pſiſti ad me vt veniā ad te. oportet
me oīa hec cōplere ꝓpt̄ que miſſus
ſuꝫ ⁊ poſtea me recipi ab eo a quo
miſſus ſū. Cum ergo aſſumpt⁹ fue/
ro aliquē de diſcipulis meis mittā
ad te vt curet te. ⁊ viuificet te. Hec
in hyſt. eccl. Uidens āt Abagar⁹
ꝙ pn̄tialit̄ chriſtū vidē non poſſet.
ſm̄ ꝙ i quadā hyſtoria antiq̄ inue
nit̄ ſic Joh̄ dama. li. iiij. teſtat̄ picto
rē quendā ad Jeſū miſit vt dn̄i ima
ginem figuraret vt ſic ipm̄ ſaltē p
imaginē ꝯſpiceret quē in facie vidē
nō poterat Sed cū ad eū pictor ve
niſſet ꝓpter nimiū fulgorē. q̄ ab ei⁹
facie ꝓcedebat. i. ei⁹ faciē clare. ne/
quibat intendē nec eā vt ſibi iuſſuꝫ
fuerat figurare. qd̄ dn̄ cernēt dn̄s
veſtimentū lineū ipſi⁹ pictoris acci/
piens ⁊ ſue faciei imponēs ſui ipſi⁹
imaginē eidē impreſſit. ac deſiderā
ti regi Abagaro deſtinauit. Cuiuſ
modi aūt imaginis dn̄s fuerit. i ea
dem hiſtoria legit̄. ſic ibidem teſtat̄
Jo. damaſ. Fuit eni vt ibi dicit̄ hn̄
oculat⁹. bene ſupciliat⁹. longū hn̄s
vultū ⁊ accliuis qd̄ ē ſignū maturi
tatis Illa āt ep̄la dn̄i nr̄i Jeſu chri
ſti tāte ꝟtutis eē dicit̄ ꝙ in illa cita
te ediſſa nll's heretic⁹ vel paganus
viuē valeat. nec tyrann⁹ aliq̄s eidē
nocē ꝓſumat. Nā ſi aliq̄n gēs aliq̄

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

armata manu contra illa3 ciuitatē
inſurrexerit infans aliqs ſup por/
tam ſtans epl'am illā legit. et eadē
die hoſtes aut territi fugiunt aut
pacati cū eis cōponūt. ſicut fertur
olim fuiſſe adimpletū Sed poſtmo
du3 ciuitas a ſaracenis capta fuit
et ꝓphanata ſblato benefitio ꝓpter
abūdātiā peccatoꝝ in oriēte vndi/
q3 patefactā. Poſtq3 vo dn̄s aſſū
ptus eſt vt in hiſt. eccaſ. legitur. mi/
ſit Thomas apl's Thadeū q et Ju
das dict' eſt ad abagarꝝ regē ſecū
du3 dei ꝓmiſſionē Qui cū ad eum
veniſſ3 et ſe diſcipulū xpi ſibi ꝓmiſ
ſū dixiſſet. vidit abagarus in vultu
thadei quēdā mirū ꝛ diuinū ſplen
dore3. Quo viſo ſtupefact' et trit'
dn̄3 adorauit. d. Vere diſcipl's es
ihu filij dei qui mihi dixerat. Mittā
aliquē ad te de diſciplis meis q te
curet et vitā pſtet. Cui Thade'. ſi
in dei filiū credidēis oīa tui cordis
deſideria obtinebis. Cui abagar'
Credo vere et iudeos qui eū cruci
fixerūt libenti' trucidarē ſi m̄ poſſi/
bilitas adeſſet. et neq3 romanoꝝ
autoritas impediret Cū g° abaga
rus vt in aliqb' libris legit̄ leproſ'
eſſet Thade' epl'a3 ſaluatoris acce
pit et de ea ei' faciem ɔfricauit. et
ſtati plenā ſanitatē recepit Judas
autē pmo in meſopotamia et pon
to pdicauit. ſimon vero in egipto.
deinde ambo in pſidem venerūt et
ibide3 duos magos zaroen. et ar/
phaxat. qs mathe' de ethiopia fu
gauit iuenert Tūc waradach dux
regl. babilonie ɔtra indos ad pliū
pfectur' nllm a dijs ſuis potuit ha
bere rn̄ſum Pergētes āt ad fanu3
proxime ciuitatis ibide3 habuerūt
reſponſum ꝙ propter apoſtolos q
venerūt. dij reſpondere nō poſſent.
Tunc eos dux inquiri fecit ꝛ inuen
tos quinam eſſent vel qua d re ve/
niſſent inquiſiuit. Qui reſponderūt
Si genus queris. hebrei ſumus. Si
conditionem ſeruos chriſti nos eē
fatemur. Si cauſam. ſalutis veſtre
cauſa huc venimus. Quib' dux re
ſpondit Cū felix reuerſus fuero au
diā vos. Cui apl'i Nō magl. ɔgruū
ē te cognoſcē illū c' ope poſſis vin
cere vel certe rbelles pacatiſſimos
inuenire. qb' dux Dijs nr̄is potēti
ores vos video. finē belli nobis ro
go pdicite Cui illi. Ut deos tuos
mēdaces eē cognoſcas iubem' eis
ad qſita dare rn̄ſa. vt cū dixerint q
ignorāt pbem' eos p oīa eē menti
tos. Tūc fantaſtici grāde bellū di/
xerūt futurū ꝛ multū ppl'm hic inde
i plio ruiturū Tūc apl'i ridē cepert
Dicit eis dux. Me timor inuadit et
vos ridetis! Cui apl'i Noli timē q2
pax huc nobiſcū itrauit et cras ho
ra diei t'tia legati indoꝝ ad te veni
ent ꝛ ſe tue ptāti cū pace ſubijcient
Tūc pōtifices etiam riſū leuauerūt
ꝛ dixert duci Ad h iſti ſecuꝝ te red
dere volūt vt dū incaut' fueris ab
aduerſarijs occupēis Cui apl'i Nō
tibi dixim' Expecta vnū menſē ſed
vnū diē ꝛ cras i pace victor exiſtes
Tūc dux vtroſq3 cuſtodiri fecit vt
ex rei exitu veraces honorarent̄. et
mendaces pro crimine punirentur
Cū g° in craſtinū qd apl'i pdixerāt
eueniſſet. et dux pōtifices icēdere
vellet. phibuerūt apoſtoli ne h fie/
ret Cum ipi nō viuētes occidē ſed

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

moꝛtuos viuificare miſſi eſſēt. Tūc
dux valde mirat᷒. ⁊ qꝛ eos occidē
nō ꝑmitterent. ⁊ qꝛ de bonis illoꝝ
aliq̄ recipe nollent. eos ad regē du
xit dicens Iſti rex ſunt dij latentes
in effigie hoim. Cunq; ſibi oia pn̄ti
bus p̄dictis magis narraſſet. zelo
inuidie magi ꝯmoti dixerunt illos
malignos eſſe et ꝯtra regnū ſbtilit̄
cogitare Dixit eis dux. Si audetis
eū eis ꝯfligite. Cui magi. Si vis vi
dere qꝛ nobis pn̄tib᷒ loq̄ non pote
runt. veniāt huc viri eloquētiſſimi.
etſi coꝛā nobis loq̄ auſi fuerint noſ
ꝑ oia imperitos ꝓbabis Cū autē
plurimi aduocati adducti fuiſſent.
cōtinuo coꝛā magis ita muti facti
ſunt vt nec nutib᷒ qḋ loqui nō po-
terant indicarēt. Dixerūt q; magi
ad regē Ut ſcias nos eſſe deos. ꝑ
mittem᷒ eos loqui ſ; ambulare nō
poſſe. Iterū q; reddem᷒ eis greſſū
ſed faciem᷒ eos aptis oculis nil vi-
dere Qui cuz hec oia feciſſent dux
aduocatos illos turpit̄ ꝯfuſos ad
apl'os duxit Quos cum aduocati
pannoſos vidiſſent. eos in aio con
tempſerūt. Quibus Simon. Sepe
euenit vt intra ſcrinia aurea ⁊ gem
mata. vilia queq; habeant̄ incluſa.
Et i viliſſimis et ligneis capſis ſint
gemmaꝝ monilia p̄cioſa cōpoſita.
Quicunq; ergo alicui᷒ rei cupit eē
poſſeſſoꝛ. non magnope geſtatoꝛē
ſed ipſum qḋ geſtat̄ expectat. Pro
mittite igit̄ voſ ab idoloꝝ cultura
diſcedē. ſoluz deū inuiſibilē colē et
adoꝛare. et nos ſignū crucis i vr̄is
frontib᷒ faciem᷒ ⁊ ꝯfutare magos
poteritis Qḋ cū feciſſent ⁊ in fron
tib᷒ ꝯſignati eſſent ad regē coꝛam

magis iterum ingreſſi ſūt. Et cuz a
magis ſuperari nō poſſent. imo eis
coꝛā oibus inſultarent Irati magi
multitudinē ſerpentū aduenīe fece-
runt Statim q; ad iuſſū regis veni
entes apl'i pallia ſua de ſerpentib᷒
impleuerūt ⁊ in magos ꝓiecerunt
dicētes In nōie dn̄i nō moꝛiemini.
ſed a ſerpentib᷒ lacerati doloꝝ ve-
ſtroꝝ mugit᷒ dabitis Cū ergo ſer
pentes carnes eoꝝ comederent et
ipſi tanq; lupi vlularēt. rex et ceteri
rogabant apl'os vt eos a ſerpenti
bus occidi ꝑmitterēt Quibus apl'i
rn̄derunt Nos miſſi ſum᷒ reducere
a moꝛte ad vitā. nō a vita p̄cipita-
re in moꝛtē Et facta oꝛōne iuſſerūt
ſerpentib᷒. vt om̄e venenū qḋ infu-
derant reuocarent. ⁊ poſtmodum
ad loca ſua redirent Maioꝛes autē
cruciat᷒ magi ſenſerūt cum venena
ſerpentes retraherēt q̄; cū ante car
nes comederēt Quib᷒ apl'i dixerūt
Trib᷒ dieb᷒ doloꝛes ſentietis. t̄cia
xō die ſani eritis vt vel ſic a veſtra
malicia recedatis. Cū ergo tribus
diebus ſine cibo ⁊ potu ac ſomno
doloꝛib᷒ nimiū cruciati manſiſſent.
apl'i ad eos veniētes dixerunt Nō
dignat̄ de᷒ habere coacta ſeruicia
Ideoq; ſurgite ſani ⁊ habentes li
berā facultatez faciendi qḋ vultis.
Illi āt in malicia ꝑdurātes ab eis
fugerūt ⁊ pene ꝯtra eos totā babi
loniaz ꝯmouerūt Poſt hoc filia cu
iuſdā ducis ex foꝛnicatōe ꝯcepit ⁊
filiū ꝑturiens dyaconē quēdā ſan
ctū infamauit. ꝙ eā violauerit ⁊ ex
illo ꝯceperit Cū aūt parentes puel
le dyaconē occidē vellent apl'i ad-
ueniunt ⁊ qn̄ puer natus ſit req̄rūt

Qui rñderunt Hodie hora prima diei. Dixerunt q͠z apl̃i Infantē huc adducite ⁊ diaconē quē accuſatis etiã huc pducite. Q̃d cū factū eēt apl̃i infanti dixerunt Dic infans in noīe dñi ſi diacon' iſte h̃ pſumpſit. Ad h̃ infans Iſte diacon' caſtus ⁊ ſanct' ē. nec vnq͠z carnem ſuã coīquinauit. Cū autē parētes inſtarēt vt apl̃i q̃rerent quis autor ſceleris huius fuiſſent. Rñderunt apoſtoli Nos innocentes abſoluere decet. nocētes pdere nō decet. Tūc etiã tempis contigit vt due tigrides ferociſſime q̃ in ſingulis caueis clauſe erāt fugerent ⁊ oēs q̃ ſibi occurrerēt. deuorarēt. Tūc apoſtoli ad eas venerūt. et in noīe dñi eas velut oues manſuetiſſimas fecerunt. Volentibus aūt apl̃is abinde diſcedere rogati p ānū ⁊ tres menſes ibidē remāſerūt. In q̃ ſpatio plus q͠z 6o. milia hoim exceptis puulis cū rege et prīcipib' baptizati ſunt Predicti aūt magi ad quādā ciuitatē nomine ſuamar vbi erāt. lxx. idolorū pōtifices venerūt ⁊ eos ↄtra apl̃os cōcitarunt vt cū illuc veniſſent aut ſacrificare ↄpellerēt aut penitus necarēt Perluſtrata igitur vniuerſa puīcia. Cū apoſtoli ad p̄dictam ciuitatē veniſſēt. eccleſie predicte pōtifices cū vniuerſo populo eos capiunt et ad templū ſolis deducūt. Demones aūt p energuminos clamaē ceperunt. Quid nobis et vobis apoſtoli dei viui. Ecce in ingreſſu veſtro flāmis exurimur. Tunc angelus dñi apoſtol' apparens dixit. Unū de duobus eligite aut hoꝝ repentinū interitū aut veſtrum martiriū Facto autē ſilencio apoſtoli dixerunt. Ut ſciatis ꝙ ydola hec demonibus plena ſunt. imperamus vt exeant ⁊ ſinguli ſimulachra ſua confringant Statimq͠z duo ethiopes nigri ⁊ nudi cū ctis ſtupentibus de ſimulacris exierunt ⁊ confractis illis cū diris vocibus abceſſerunt Quod videntes pontifices in apoſtolos irruerunt et eos protinus trucidarunt In illa autem hora cū nimia eſſet ſerenitas tanta fulgura extiterunt vt tēpluz triphariē ſcindēturꝫ ⁊ illi magi in carbones ictu fulguris v̉terenť Rex autem ſanctoꝝ ad vrbem ſuā tranſtulit et in eoꝝ honorē eccleſiā mire magnitudinis fabricauit.

De beato āt ſimone in pluribꝰ locis inuenitur ꝙ crucis patibulo ſit affixus. Q̃d etiam yſi. in li. de obi. apo. et euſebius ī eccīaſ. hiſ. ⁊ beda ſup actus aploꝝ. Et beleth in ſumma ſua teſtatur Cum eni in egipto p̄dicaſſet. ieroſolimā redijt et poſt mortem iacobi minoris ī epiſcopū iheroſolimitanū ab apl̃is vnanimiter eſt electus. et añ mortē ſuā. 3o. mortuos ſuſcitaſſe narratur Unde canitur de eo Ter denos mortuoſ fluctibus merſos humaē vite reddidit Cū aūt eccīã iheroſolimitanã p multos ānos rexiſſet. ⁊ i z o annū ageret in tpe Traiani impatoris cum attic' ↄſularis iheroſolimis haberet ab eo capitur ⁊ iniuriis multis afficiť Ad vltimū ī cruce ipſum affligi iuſſit Omnibus q̃ aderāt et ipſis mirātib' vt. i z o. ānorū ſenex. ptuliſſet crucis patibulū Nō nulli vero dicūt ſicut eſt rei veritas

ꝙ nō fuit iſte ſimō q̄ crucis martiri um ꝑtulit. ſʒ fuit alius fili⁹ cleophe Qđ etiā euſebius ceſarieñ i ſua cronica teſtat̃ Itē Iſi. ⁊ Beda in ſuis cronicis Nā Iſido. ⁊ euſebi⁹ quod prius dixerāt poſtmodum in chronicis correxerūt Qđ patʒ ꝑ bedā q̄ ſe hoc ſeiſſe redarguit in ſuis retractionibus Uſuardus q̄qʒ i ſuo martirilogio idem teſtatur

De ſācto quītino

Quintin⁹ genē nobil⁹ ⁊ ciuis roman⁹ ad vrbē ambiañ. veniēs et mlta miracula faciēs iuſſu maximiani a p̄fecto capit̃ ⁊ vſqʒ ad defectū cedētiū verberatus carcerī mācipat̃. Sed ſoluēte eū āgelo in mediā vrbeʒ iuit et ibi ꝑlo p̄dicauit Uñ iteꝝ captus et i eculeo vſqʒ ad corruptionē venaꝝ diſtēt⁹ neruis q̄ʒ crudis duriſſime ceſus oleū.picē adipeʒ feruētiſſimū tolerauit et cū p̄ſideʒ derideret.iratus calceʒ acetū et ſinapiū i os ei⁹ ꝓiecit. Sed cū adhuc immobilis permaneret et apud neromanduʒ adduct⁹ fuiſſʒ duos clauos a capite vſqʒ ad crura. ⁊.x.iter vngulas et carnē infigens.tandē eū decollari fecit. Cui⁹ corp⁹ in flumē ꝓiectū cū ꝑ.lv. annos latuiſſet. a quadā matrona nobili romana ita reꝑtū eſt Nam cū aſſidue orationi vacaret nocte ab angelo monita ad caſtꝝ neromanduʒ ꝓperare iubet̃.vt tali loco corpus ſcti quītini reqrēt et honorifice ſepeliret.Cū ergo ad locū p̄dictū cū multo comitatu veniſſet ⁊ orōnem ibidem effunderet corpus ſancti quītini incorruptum et redolens ſuꝑ fluuium enatauit. Quod ſepiliens ꝓ ſepulture beneficio lumē oculorū recepit ⁊ ibideʒ edificata eccia.ad ꝓpria remeauit.

De nomine

Euſtachius d̄r ab eu quod ē bonū et ſtachis qđ eſt fortuna Inde euſtachius.q.bō fortuna

De ſancto euſtachio

Euſtachius antea placid⁹ vocabatur. Hic erat mgr̃ militum traiani imperatoris Erat aūt operibus mie.valde aſſidu⁹ ſʒ tñ idolorū cultor Habebat aūt diugē ritus eiuſdē et mie exiſtētem duoſqʒ filios ꝓcreauit q̄s iuxta ſui magnificētiā magnifice educari fecit Et qꝛ opib⁹ miſericordie ſedulus inſiſtebat ad viā veritatis meruit illuſtrari. Quadam die cuʒ venationi inſiſteret gregem ceruorum reꝑperit.inter quos vnuʒ ceteris precioſiorem et maiorem cōſpexit. Qui ab aliorum ſocietate diſcedens in ſiluam vaſtioreʒ proſiluit alijs militibus circa ceruos reliq̄s occupatis placidus hunc toto niſu inſequebatur et ipſum capē nitebatur. Quem cum totis viribus inſequeretur.tandem ceruus ſuper quandam rupis altitudinem cōſcēdit et placidus appropians.qualiter capi poſſet.animo ſedul⁹ reuoluebat Qui cum ceruum diligenter conſideraret.vidit inter cornua ei⁹ formam ſancte crucis ſupra ſol̃ claritatem fulgentem et ymagineʒ criſti qui per os cerui ſicut olim ꝑ aſinam balaam ſic ei locutus ē dicēs. O placide quid me inſequeris Ego tui gratia in hoc animali tibi apparui. Ego ſum chriſtus quē tu igno